

Kulturminister og kirkeminister Mette Bock har ordet Nytårshilsen til Dansk Kirke i Sydslesvig

“EN SÆRLIG GRUPPE uden for Danmark er de danske i Sydslesvig. Dem sender jeg i aften mine varmeste nytårshilsener”. Sådan lød det igen i år i dronningens nytårstale.

Fra de mere beskedne rækker vil jeg gerne tilslutte mig: Godt nytår til alle i Dansk Kirke i Sydslesvig.

Dronningens levende interesse for mindretallet i Sydslesvig er ikke båret af pligt men er tydeligvis noget, der ligger Majestæten oprigtigt på sinde. Sådan er vi mange der har det og min hilsen er ikke kun en ministeriel forpligtelse, men en hjertesag.

Indtil regeringsskiftet i november sidste år var jeg formand for Grænseforeningen. Min mand stammer fra Flensborg og flere familiemedlemmer har været tilknyttet de danske skoler og foreningerne i mindretallet.

For det kommende år glæder det mig at se, at Dansk Kirke i Sydslesvig er grundigt med i fejringen af det reformationsjubelæum, som på mange måder kommer til at sætte en folkelig og kirkelig dagsorden i 2017. Jubelæet er en sjældent god mulighed for at sætte væsentlige emner på dagsordenen i alle dele af samfundet. For det første er det ikke mange historiske begivenheder, der har sat så kraftigt præg på samfundet som reformationen. For det andet har vi med folkekirkens tilstedeværelse over alt

alletiders mulighed for at få spredt samtalen, debatterne og diskussionerne bredt ud, for i mange små samfund er kirken jo efterhånden det eneste tilbageværende folkelige samlingspunkt. For Dansk Kirke i Sydslesvigs vedkommende må det være en helt særlig situation at virke i porten mellem Danmark og Tyskland netop i et år som i år. For også i Tyskland fejres Luther-året af indlysende grunde i stor stil.

Dansk kirke i Sydslesvig er en del af den folkekirkelige familie, så det glæder mig oprigtigt at se, at jeres tilgang til jubelæet er så klassisk folkekirkelig, som den kan være, når det er allerbedst.

Jeres 40 siders lange festhilsen i anledning af reformationen vidner om, at I er et folkeligt forankret trosamfund med så bred en kirkedør, at man dårligt kan føle sig ekskluderet. I stedet har man et væld af kulturelle tilbud på plakaten i et omfang, så alle de 30 menigheders 6.300 medlemmer har mulighed for at gå ud af 2017 med en klar fornemmelse af, at reformationen ikke kun var en historisk begivenhed, vi passerede for 500 år siden.

Når man nu bladrer igennem festhilsenen bliver man næsten forpustet over de mulige rødder og linjer, der kan trækkes fra reformationens afsæt i begyndelsen af 1500-tallet og op til

Minister for kirke og kultur, Mette Bock. Foto: Steen Brogaard

vor tid. Det er relevant og tankevækkende allsammen, men for mig er der alligevel et ønske om en særlig luthersk, protestantisk inspiration til vor tid, der står stærkere end andre.

Og det er et ønske om, at kirkefolk af alle retninger og typer bliver bedre til at lytte til hinanden, diskutere hvor kirken skal hen og eventuelt konstatere en blivende uenighed, end mange er i dag. Luther var ikke en “eftesnakker”, men en gudsbenådet reformator, fristes man til at sige. Og efter Luther havde Grundtvig intet problem med bragende uenighed i folkets kirke. I respekt for arven efter dem begge er det mit håb, at vi i det nye år bliver bedre til at diskutere folkekirkelige anliggender, uden at vi dermed straks skal op på den helt store klinge og tale adskillelse af kirke og stat eller lignende dramatiske ønsker.

Regeringen har ingen planer i den retning. Derimod er det min plan at gøre mit for at sikre folkekirken en god fremtid som den folkets kirke, jeg selv er kommet i hele min levetid.

Jeg vil være tilbageholdende, nænsom med ændringer og justeringer og for de indre anliggender med stor tillid til at det er fra folkekirken selv, ønsker om evt. ændringer skal komme. Dette ønske omfatter naturligvis Dansk Kirke i Sydslesvig.

Godt nytår!

Gennem nåleøjet og ind i Himlen

EFTER ET LANGT og godt liv døde hr. Glaube og kom til Himlens port, hvor Sankt Peter beder ham om at aflægge regnskab:

‘For at komme ind i Himlen skal du kunne svare ja til mindst tre ud af fem spørgsmål.’

Hr. Glaube nikkede. Han var beredt. ‘Er du døbt i en dansk kirke i Sydslesvig?’

‘Ja!’

‘Er din familie gennem fem generationer blevet døbt i en dansk kirke i Sydslesvig?’

‘Nej, men de er blevet døbt i den tyske kirke!’

‘Har du læst Mosebøgerne og Evangelierne, og kan du læse og skrive græsk på brugerniveau?’

‘... nej’, måtte hr. Glaube bekende.

‘Har du siddet i Kirkerådet for Dansk Kirke i Sydslesvig eller varetaget nogen ledende post i et menighedsråd?’

‘Nej, heller ikke det.’

‘Har du været mindst 20 gange i kirke?’

‘Ja, da jeg gik til konfirmandundervisning! Og til jul, naturligvis!’

‘Desværre hr. Glaube. Det er ikke nok til at komme ind i Himlen.’ Skt. Peter rystede på hovedet.

Tæt ved stod Martin Luther, som havde overhørt samtalen. Han lagde trøstende armen om hr. Glaubes skulder og sagde: ‘Hvis du tror på en kærlig og nådig Gud, kan du komme ind af denne dør, og så skal resten nok komme af sig selv!’

Og så kom hr. Glaube i Paradiset, hvor han af bare glæde lærte sig græsk og blev medlem af menighedsrådet.

Al sammenligning med verserende debatter er utilsigtet.

Jacob Ørsted

Gode bøger

Snup en tænkepause ..!

GENNEM SMART ET par år har Århus Universitetsforlag udgivet en række små bøger under fællestitlen ‘Tænkepauser’. Bøgerne har til formål at udbrede forskning og forskningsresultater til nye målgrupper, og de handler om en

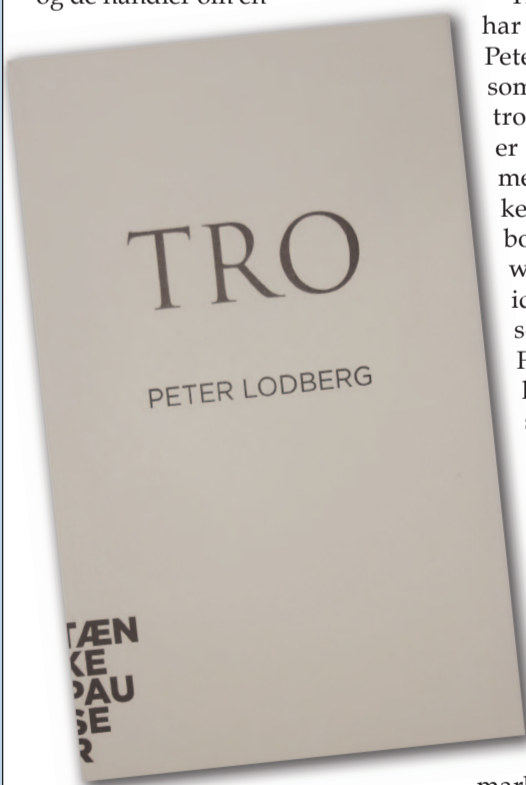
en bog, og man er godt klædt på til fx at danne sig en mening og anvende sin nyerhvervede viden i en diskussion. Der er indtil videre udkommet mere end 40 bøger, og nye kommer løbende til.

Til denne udgave af Kirkensiden har vi valgt at kigge nærmere på Peter Lodbergs ‘Tro’; en bog der – som titlen antyder – handler om tro i alle dens afskygninger. Her er ikke kun tale om religiøs tro, men også om tro på en lang række andre fænomener, fx et fodboldholds evne til at vinde næste weekend kamp, tro på politisk ideologi, eller tro på at huspriserne bliver ved med at stige. Fælles for disse er nemlig at de handler om tro på noget som er større end os selv, og troen på disse ting dækker en længsel i mennesket efter at tro på noget der ligger ud over den enkelte. Bogens hovedvægt ligger dog på den religiøse tro, og Lodberg beskriver ikke kun troens grundlæggende forudsætninger, men også forskellige trosretningers særkender og praksis, markante skikkelser som Augustin, Luther og Kierkegaard, og den måde som tro løbende udvikler sig på.

En interessant synsvinkel, som sikkert hurtigt vil få nogle læsere op i det røde felt, er Lodbergs tese om at tro er grundstenen i ethvert menneskes liv. Ikke nødvendigvis troen på en gud, men fx troen på at det snart bliver forår, at vi også i dag får mad på bordet, at politikerne ikke lyver for os, at vi heller ikke i dag bliver ramt af terror, og at

alting nok skal gå. Vi ved nemlig ikke ret meget; end ikke om det som vi tror at vi ved. Selv videnskab har en tilbøjelighed til ofte at være baseret på tro, for de fleste videnskabelige hypoteser er meget vanskelige endegyldigt at bevise. Troen spiller altså en rolle i langt flere sammenhænge end man umiddelbart gør sig klart.

Når det gælder den enkeltes tro, fortæller Lodberg hvordan moderne menneskers tro ofte bliver sammensat efter den troendes egne ønsker og behov ved at der vælges elementer fra forskellige religioner; fx troen på sjælevandring, engle eller talismaner, og disse elementer kædes sammen i noget som man typisk

betragter som hørende til en af de etablerede religioner, men med et personligt twist. Lodberg påpeger også at selv om religionskritikere gennem utallige år har forudsagt religioners forsvinden, står både de etablerede religioner og de nye åndelige og spirituelle trosretninger stærkere end nogensinde før.

Lodbergs bog om tro er spændende og vedkommende læsning, den kommer vidt omkring, og den kan sagtens tåle at læses flere gange. Det praktiske format, 11 x 18 centimeter, passer lige i en inderlomme eller en håndtaske, og både denne og de øvrige bøger i serien har et niveau og en kvalitet der gør at man griber sig selv i at ønske at bus- eller togturen varede bare lidt længere, så man kunne nå yderligere et par sider.

Ruben Fønsbo